

Vydírající otázka

Autor: Qark

Datum: 21. 06. 2005 22:29

URL: <http://www.qark.net/clanek/vydirajici-otazka>

Existuje plno druhů vydírání. A všechny druhy jsou odsouzeníhodné. Vlastně už to slovo „vydírání“ v nás vyvolává spoustu negativních emocí. Díváme se na film, kde někomu unesli dceru a přejeme si, aby ti zlí vyděrači nakonec zaslouženě špatně skončili. Po skončení filmu jsme samozřejmě rádi, že „nám“ se nic takového nestalo.

Jenže to není pravda. Všichni jsme oběti citového vydírání, a setkáváme se s ním každý den.

Běžné vydírání páchají zločinci. Citové vydírání používají vaši přátelé. A právě o to je citové vydírání horší.

Vzhledem k tomu, že ženy jsou nejvíce citově orientovány, můžete takové vydírání čekat právě od nich.

Od vaší přítelkyně jste určitě někdy slyšeli větu začínající na „Jestli mě máš rád, tak...“ Ženy jsou mistry v citovém vydírání a muži si to často nechtějí přiznat. Veškerý ten ženský pláč, dotyky, tulení, v souvislosti s nějakou prosbou, bývají často jen prostředkem k vydírání. Snažte se to zarazit okamžitě. Naučte vaši přítelkyni říkat věci na rovinu, tím, že ji řeknete, že tohle vydírání na vás nezabírá.

I muži samozřejmě umí bravurně vydírat. Ale o tom všem (možná) někdy příště. Dneska mám na srdci něco jiného. Nechci tu mluvit konkrétně o ženách nebo mužích, rád bych se zaměřil na jinou věc. Je totiž jedna skytá vydírající otázka, kterou použil snad každý z nás. Tak otázka zní „A proč ne?“

Zdá se vám to divné a směšné? Zkusme si to na příkladu.

„Ahoj, mohl by jsi zítra přijít a pomoci mi s tapetováním (nebo čímkoliv jiným)?“

„Nezlob se, ale zítra nemůžu.“

„A proč ne?“

„Už něco mám.“

„A co máš?“

A tak by to mohlo pokračovat dál. Možná se zdá, že vlastně o nic nejde. Vždyť je ten první člověk jen zvědavý. Ale kdepak. On nutí toho druhého aby se cítil zle a chce po něm aby mu řekl něco nemilého. Tím ho staví do špatné situace a tlačí na něj, aby mu vyhověl. Tento postoj nemám rád. Když někomu nechci vyhovět, nemusím se přece vymlouvat a vysvětlovat proč nechci. Mělo by stačit jen slůvko „Ne“. Kdo se vyptává dál, může se dočkat nemilé pravdy. V našem modelovém případě by se v lepším případě mohlo stát, že by rozhovor pokračoval:

„Podívej, já zítra nemám čas. Nemusím se ti zpovídat proč. Je to moje věc. Zítra prostě nemůžu a

hotovo..“

„Ty na mě nikdy nemáš čas, to by mě opravdu zajímalo co je důležitější než já...“

A najednou je na světě klasické citové vydírání.

Nemusíte se mnou souhlasit, ale mně se zdá, že „A proč ne?“ je častokrát otázka vydírající. Staví vás do role, ve které se musíte omlouvat, vymýšlet hlouposti, lhát a podobné věci, abyste neztratili přízeň druhé osoby. Ta osoba vás schválně staví do takové role, aby nad vámi získala navrch, vzbudila ve vás pocit viny a mohla s vámi manipulovat. Ale to není manipulace. Je to jen vydírání.

Nevím jaká je správná odpověď na tuhle vydírající otázku, to vážně netuším. Já často odpovídám „Protože prostě nechci!“, a dál už to nerozebírám. Je důležité udělat si hranice. Hlavně se nenechávejte vtáhnout do dalšího rozhovoru na toto téma. Museli byste se jen omlouvat.

Samozřejmě, že svět není jen černý, nebo bílý. Netvrdím, že tahle otázka je vždy myšlena jako vydírání. Existuje plno případů, kdy může být položena například ze zvědavosti. Já mám však tu zkušenost, že pokud na mě někdo naléhá a tuhle otázku použije, činí tak proto, aby mě donutil svolit. Když někoho žádám já, mám raději, když mi řekne přímo, že nechce a mám to jisté. Je to mnohem lepší, než když se mi vymlouval že „ještě neví, musí si to promyslet a dá mi vědět.“

Pokud vás napadlo: „Proč se tedy vytáčet a neříct to na rovinu.“, tak dodám, že někdy prostě nemá smysl říkat lidem, že se vám nechce, protože si umíte představit lepší odpoledne, než strávený čas s nimi, nebo chcete dělat jinou věc, která vás baví a ten druhý by to nepochopil. Vlastně by to spíš využil proti vám, aby dostal co chce. Občas je lepší neříkat jim takovouto pravdu, která je bude bolet, pokud víte, že to ti lidé nezvládnou a nepochopí. Je to zbytečné a obrátilo by se to proti vám. Je jen pár lidí, kteří pravdu a upřímnost snesou. Bohužel je jich opravdu jen pár a takoví lidé jsou velmi cenní.